

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Bohuslavy Drahošové a soudců JUDr. Miroslavy Ježoviczové a JUDr. Petra Indráčka v právní věci žalobce **GASLINES, s.r.o.**, se sídlem Žďár nad Sázavou, Horní 1679, zastoupeného Mgr. et Bc. Lubošem Klimentem, advokátem se sídlem Žďár nad Sázavou, Nádražní 21, proti žalovanému **Státnímu úřadu inspekce práce** se sídlem Opava, Horní náměstí 2, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 4.10.2010 č.j. 2085/1.30/10/14.3, **o uložení pokuty,**

t a k t o :

I. Žaloba se **z a m í t á .**

II. Žádný z účastníků řízení **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se žalobou podanou k soudu v zákonné lhůtě domáhá přezkoumání shora označeného rozhodnutí žalovaného, kterým bylo zamítnuto žalobcovo odvolání a potvrzeno rozhodnutí Oblastního inspektorátu pro Jihočeský kraj a Vysočinu se sídlem v Českých Budějovicích ze dne 11.6.2010 č.j. 3391/5.40/10/14.3 (dále jen „oblastní inspektorát“), kterým oblastní inspektorát uložil žalobci pokutu 60.000,- Kč a povinnost zaplatit náklady řízení ve výši 1.000,- Kč.

Žalobce zejména namítal, že jako zaměstnavatel dostal bez závažných pochybení svým povinnostem. Poukazoval na Nález Ústavního soudu ČR 1. ÚS 50/03 a zdůrazňoval, že je nutno aplikovat zásadu, že obecný soud není absolutně vázán doslovným zněním zákona, nýbrž se od něj smí a musí odchýlit pokud to požaduje účel zákona, historie jeho vzniku, systematická souvislost nebo některých z principů, jež mají svůj základ v ústavně konformním právním řádu. Dále poukazoval na to, že nedošlo k záměrnému krácení mzdových nároků zaměstnanců. Dotčený bývalý zaměstnanec nevyužil žádného z institutu k ochraně svých práv, mzda mu byla doplacena a také veškeré mzdové nároky všech zaměstnanců jsou v plné výši vypořádány. Uzavřel, že se projednávaného deliktu nedopustil a navrhoval proto zrušení napadeného rozhodnutí.

Žalovaný navrhoval zamítnutí žaloby. Ve svém vyjádření ze dne 6.1.2011 poukazoval na to, že kontrola dodržování povinností vyplývajících z právních předpisů proběhla ve dnech 11.8.2009 a 20.8.2009 a její výsledky byly shrnuty v protokolu o kontrole. Touto kontrolou bylo zjištěno, že žalobce nesplnil povinnost stanovenou ust. § 141 odst. 1 a 3 zákona č. 262/2006 Sb. (dále jen zákoník práce) a neposkytnutím mzdy ve stanoveném termínu se tak dopustil správního deliktu na úseku odměňování zaměstnanců dle § 26 odst. 1 písm. c) zákona č. 251/2005 Sb. (dále jen zákona o inspekci práce).

Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu [§ 75 zák. č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s.ř.s.“)] a dospěl k závěru, že žaloba důvodná není.

Z obsahu správních spisů soud zjistil, že dne 25.2.2010 byl oblastním inspektorátem práce vydán příkaz s uložením pokuty ve výši 60.000,- Kč za správní delikt dle ust. § 26 odst. 1 písm. c) zákona o inspekci práce. Proti tomuto příkazu podal žalobce odpor, takže došlo ke zrušení příkazu. Oblastní inspektorát rozhodnutím ze dne 11.6.2010 č.j. 3391/5.40/10/14.3 rozhodl, že žalobce se dopustil správního deliktu na úseku odměňování zaměstnanců podle § 26 odst. 1 písm. c) zák. č. 251/2005 Sb., o inspekci práce, ve znění pozdějších předpisů, přičemž bylo zjištěno, že za duben 2009 byla bývalému zaměstnanci V. R. zúčtována čistá mzda 21.296,- Kč plus cestovní náhrady 1.328,- Kč. Mzda a cestovní náhrady byly vypláceny postupně v částkách 1.674,- Kč a 8.000,- Kč a zbývajících 12.950,- Kč bylo vyplaceno v červenci 2009 a za květen 2009 byla zúčtována čistá mzda 16.914,- Kč plus cestovní náhrady 872,- Kč. Mzda a cestovní náhrady byly vypláceny postupně v průběhu měsíců červenec a srpen 2009 v částkách 50,- Kč, 9.736,- Kč a 8.000,- Kč. Za správní delikt dle ust. § 26 odst. 1 písm. c) zákona o inspekci práce byla žalobci uložena ve výši 60.000,- Kč a současně povinnost paušální částku nákladů správního řízení ve výši 1.000,- Kč. Ke společenské škodlivosti se oblastní inspektorát v odůvodnění napadeného rozhodnutí vyjádřil jen v rámci úvahy o výši udělené pokuty, přičemž zdůraznil, že žalobce zaměstnával 17 zaměstnanců v pracovním poměru a 2 na dohodu na provedení práce. Prodlením

s výplatou mezd si žalobce „svévolně od zaměstnance půjčil peníze“. Přihlédl k tomu, že ve prospěch žalobce svědčí to, že v době kontroly již žádnou část mzdy žalobce zaměstnanci nedlužil, takže délka prodlevy s výplatou mezd byla 1 až 2 měsíce.

Proti rozhodnutí oblastního inspektorátu podal žalobce odvolání, kde žalobce namítá v podstatě totéž, co v žalobě. Toto jeho odvolání bylo zamítnuto a rozhodnutí oblastního inspektorátu potvrzeno napadeným rozhodnutím žalovaného.

Přezkoumávané rozhodnutí ze dne 4.10.2010 bylo zdůvodněno zejména tak, že skutková podstata správního deliktu byla plně prokázána, jelikož je jednoznačné, že bývalý zaměstnanec žalobce obdržel čistou mzdu za měsíce duben 2009 v červenci 2009 a čistou mzdu za měsíc květen postupně v průběhu měsíců červenec a srpen 2009. Termín pro výplatu mezd byl žalobcem stanoven na poslední den v měsíci následujícím po měsíci, za který mzda náležela. Výši uložené pokuty odůvodnil žalovaný tak, že poukázal na závažnost správního deliktu, za nějž může být stanovena pokuta do částky 2.000 000,- Kč, přičemž šlo o opakované porušení povinností žalobce na úseku odměňování.

Ze spisu Krajského soudu v Ostravě sp. zn. 22Ca 209/2009, zejména z rozsudku ze dne 15.7.2010 bylo zjištěno, že tímto byla zamítnuta žaloba žalobce podaná proti rozhodnutí ze dne 5.6.2009 č.j. 910/1.30/09/14.3, jímž byla žalobci uložena pokuta 40.000,- Kč za správní delikt na úseku odměňování zaměstnanců. Kasační stížnost žalobce proti tomuto rozsudku byla pak zamítnuta rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 30.3.2011 č.j. 6Ads 129/2010-55.

Co do samotné otázky, zda vytýkané jednání vykazuje dostatečný stupeň společenské škodlivosti, se pak krajský soud ztotožňuje se závěry správních orgánů, že i tento materiální znak správního deliktu naplněn byl. V posuzované věci nelze akcentovat jen nízký nedoplatek mzdy za měsíce duben a květen 2009, ale nelze odhlédnout od skutečnosti, že ani tato zdánlivě nízká výše nedoplateků nepředstavuje pro postiženého zaměstnance zanedbatelnou část jeho mzdy, je-li odměňován na hranici minimálních mzdových tarifů. Soud na tomto místě opět zdůrazňuje alimentární povahu mzdy, tzn. skutečnost, že mzda představuje zdroj výživy zaměstnance, příp. i jeho rodiny.

Krajský soud pak, shodně se správními orgány, pokládá pro posouzení, zda došlo ke spáchání správního deliktu, za nerozhodné chování delikventa následující po zjištění deliktu kontrolními orgány. Zdůrazňuje, že náprava zjištěných nedostatků je povinností vyplývající v posuzovaném případě z konkrétních ustanovení zákoníku práce, za jejichž porušení byl posuzovanými rozhodnutími oblastního inspektorátu a žalovaného sankcionován. Dostatečně byla také správním orgánem prvního i druhého stupně zohledněna skutečnost, že v době prováděné kontroly již žalobce žádnou mzdu zaměstnanci nedlužil. Výši uložené pokuty tedy shledal soud rovněž za řádně odůvodněnou. Otázkou případného snížení uložené pokuty či upuštění od ní se krajský soud nemohl zabývat s ohledem na to, že snížení pokuty či upuštění o ní nebylo v žalobě žalobcem navrhováno (§ 65 odst. 3 s.r.s.).

Z uvedených důvodů krajský soud žalobu jako nedůvodnou podle § 78 odst. 1 s.ř.s. zamítl.

Výrok o náhradě nákladů řízení vychází z § 60 odst. 1 s.ř.s., když procesně úspěšnému žalovanému podle obsahu spisu nevznikly žádné náklady přesahující jeho obvyklou úřední činnost.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Ostravě dne 11. ledna 2013

JUDr. Bohuslava Drahošová
předsedkyně senátu